

FÉRFI ÉS NŐ EGYENLŐSÉGE ÉS KÜLÖNBÖZŐSÉGE¹

SZABADOS ÁDÁM
Evangéliumi Keresztény Gyülekezet, Veszprém

1. PATRIARCHÁLIS, EGALITÁRIUS ÉS KOMPLEMENTARISTA MODELLEK

A. A patriarchális modell

- i. a férfi elsőbbségét és felsőbbrendűségét hangsúlyozza
- ii. a nő a férfinak alárendelt másodrendű személy

B. Az egalitárius modell

- i. a férfi és a nő egyenjogúságát hangsúlyozza
- ii. nincs semmiféle alá- illetve fölérendeltség sem értékben sem szerepekben

C. A komplementarista modell

- i. a férfi és nő egyenlő értékkel bírnak
- ii. a teremtésből fakadó szerepek között különbség van

2. FÉRFI ÉS NŐ EGYENLŐ ÉRTÉKE ÉS MÉLTÓSÁGA

A. A férfi és a nő egyenlő értékkel és méltósággal rendelkeznek

- i. 1Mózes 1,27 „Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, *férfivá és nővé* teremtette őket.”

(1) a nő ugyanúgy Isten képére teremtett, mint a férfi

- ii. Gal 3,28 „Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, *nincs férfi, sem nő*, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.”

(1) a nő Isten előtti helyzete Krisztusban megegyezik a férfi Isten előtti helyzetével

B. A nők elnyomásával járó férfiuralom a bűn következtében jött a világba

- i. a nők elnyomása a történelem során nem Isten eredeti akaratának, hanem a bűnnek a következménye

- ii. a bibliai világkép szembeszáll az emberi kultúrákban található elnyomó, patriarchális modellekkel:

(1) az ÓSZ-i törvény védelmére kelt a kiszolgáltatottabb nőknek (pl. a féltékenységi törvény, mely elejét vette a férj alaptalan vádaskodásának)

¹ Elsősorban a következő írásokra támaszkodom (néhány gondolatmenetet egy az egyben átvettem): Wayne Grudem és John Piper (szerk.): *Rediscovering Biblical Manhood and Womanhood*, Wayne Grudem: *Systematic Theology*; "Gender Confusion - The Way Forward"; Bruce A. Ware: "Tampering with the Trinity: Does the Son Submit to His Father?"; Henri Blocher: *Kezdetben*.

- (2) Jézus megkülönböztetett figyelmet biztosított a nők számára (pl. a samáriai asszony a kútnál)
- (3) az apostoli tanítás azt hangsúlyozza, hogy a férfiek úgy szeressék feleségüket, ahogy Krisztus szerette az Egyházat

3. AZ EGYENLŐ ÉRTÉK ÉS MÉLTÓSÁG NEM JELENT EGYFORMASÁGOT

A. Az egalitárius (feminista) nézet szerint az egyenlő érték kizárja a szerepek közötti hierarchiát

- i. a feminista mozgalom történelmileg a baloldali marxista ideológia egyik oldalága
 - (1) a patriarchális elnyomásra adott radikális válasz (cél: minden egyenlőtlenség eltüntetése)
- ii. az egalitárius nézet tagadja, hogy a férfi és nő között bármilyen szerepbeli különbözőség lenne (leszámítva egy-két fizikai adottságot és ezzel járó tevékenységet, pl. a szülést)
 - (1) az egyenlő érték és méltóság a szerepek felcserélhetőségét is jelenti

B. Az egalitárius nézet jogosan hangsúlyozza a nemek egyenlő értékét, de lerombolja a nemek különbözőségéből fakadó értékeket

- i. a teremtéstörténet hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Isten az embert kétfélének alkotta meg:
 - (1) 1Mózes 1,27 „Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, *férfivá és nővé* teremtette őket.”
 - (2) nem két férfit, nem két nőt, hanem egy férfit és egy nőt teremtett
- ii. a férfi és nő közötti erosz a különbözőség ünnepe
 - (1) a férfi a *másik* nemet ünnepli a nőben, a nő a *másik* nemet ünnepli a férfiben
 - (2) a homoszexualitás ennek a természetes vonzalomnak az eltorzulása („felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel” Róma 1,26-27)
- iii. az egyformaságot hirdető nézet a különbözőség ünneplését teszi tönkre
 - (1) a vita tétje többek között a férfiasság és nőiesség csodájának megőrzése
 - (a) a közös emberség értéken túl van plusz értéke a férfiasságnak és nőiességnek is
 - (b) a Biblia arra tanít, hogy még az öltözetünkben és megjelenésünkben is tegyük nyilvánvalóvá, hogy melyik nemhez tartozunk! (5Móz 22,5; 1Kor 11,14-15)
 - (2) a marxista egyenlősítés megvalósítja a nemek „szocialista-realizmusát”
 - (a) a férfiasság és nőiesség kategóriái pusztán kulturálisan meghatározott és a szabad önkifejeződést gátló (ezért eltörlendő) fogalmakká válnak

- (b) az egalitárius nézet (logikusan!) megnyitja az utat a homoszexualitás helyeslése előtt is

4. A TEREMTÉS RENDJÉBEN ISTEN KÜLÖNBÖZŐ SZEREPET ADOTT A FÉRFIAK ÉS A NŐNEK

A. Az egalitárius nézet szerint a férfi és női szerepek közötti hierarchia kizárólag a bűneset következménye

- i. „A Biblia azt tanítja, hogy Ádám Éva feletti uralkodása a bűneset következménye, tehát nem volt a teremtés eredeti rendjének része. Az 1Mózes 3,16 a bűneset hatásainak megjósolása, nem Isten ideális rendjének előírása.” (*Christians For Biblical Equality: Statement On Men, Women And Biblical Equality*)
- ii. az 1Mózes 3,16 ilyen értelmezésével egyetértenek komplementaristák is, de egalitáriusok szerint ebben ki is merül a szerepek hierarchiájának kérdése

B. A komplementarista nézet szerint a férfi fősége nem a bűneset következménye, de a bűneset eltorzította

- i. „1. Ádám is és Éva is Isten képére teremtett, egyenlők Isten előtt mint személyek, de különbözők férfi és női mivoltukban. 2. A férfi és női szerepek különbözőségét Isten rendelte el a teremtés rendjének részeként, és minden emberi szívben visszhangra kell találnia. 3. Isten a bűnbeesés előtt rendelte el, hogy Ádám legyen a házasságban a fej, ez nem a bűnbeesés következménye volt. 4. A bűnbeesés következtében eltorzultak a férfiak és nők közötti kapcsolatok: 4.1. Az otthonokban a férj szerető, alázatos főségét gyakran uralkodás vagy passzivitás; a feleség értelmes, önkéntes engedelmisségét pedig a férj fölé kerekedés vagy szolgálalkúság váltja fel. 4.2. A gyülekezetben a bűn a férfiakat a hatalom világi szeretetére vagy a lelki felelősség lerázására teszi hajlamossá, a nőket pedig arra, hogy ellenálljanak a szerepük korlátainak, vagy elhanyagolják ajándékaik megfelelő szolgálatokban való gyakorlását.” (*Danvers Statement, The Council on Biblical Manhood and Womanhood*)

C. Bibliai bizonyítékok a komplementarista nézet mellett

- i. *a teremtés sorrendje: Ádámot teremtette Isten először, utána Évát*
 - (1) egalitáriusok szerint ennek nincs jelentősége, de Pál és az Ószövetség szerint van:
 - (a) „Az asszony csendben tanuljon, teljes alázatossággal. A tanítást azonban az asszonynak nem engedem meg, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendben. Mert Ádám teremtett először, Éva csak azután...” (1Tim 2,13)
 - (b) az Ószövetségben az elsőszülöttség vezető szerepet jelent a családban (Pál ezt Krisztussal kapcsolatban is alkalmazza: Kol 1,15-18)
 - (2) a teremtés sorrendjének tehát maradandó jelentősége van a férfi és női szerepek különbözőségében
- ii. *az emberi nem képviselete: Ádám, nem Éva képviselte az emberiséget*
 - (1) bár Éva vétkezett először, az emberiség bűnbeesését Isten nem Évához köti, hanem Ádámmal

- (a) 1Kor 15,22 „Mert ahogyan *Ádámban* mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre kelnek.”
 - (2) Isten Ádámnak adott vezető szerepet kettőjük és az emberi nem képviselőjére, nem Évának
- iii.** *a névadás: Ádám adott nevet Évának*
- (1) nem Éva adott nevet Ádámnak, hanem Ádám adott nevet Évának
 - (a) „Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett.” (1Móz 2:23)
 - (2) a Bibliában a névadás hatalom, mely utal arra, hogy az adott viszonyban kié a vezetés felelőssége
 - (a) G. von Rad: „Véssük újra emlékezetünkbe, hogy az ősi Keleten a névadás elsődlegesen hatalomgyakorlás volt...”
- iv.** *az emberi nem elnevezése: Ádám*
- (1) Isten az emberi nemet Ádámnak, nem pedig Évának vagy valamilyen semleges dolognak nevezte el
 - (a) 1Mózes 5,2 „Amikor Isten embert teremtett, Istenhez hasonlónak alkotta. Férfivá és nővé teremtette, megáldotta, és *embernek* (a'dam) nevezte őket teremtésük napján.” (Ádám egyértelműen a férfi megjelölésére szolgált)
 - (b) hogy érezzük ennek a nyelvhasználatnak a súlyát, figyeljük meg az érzéseinket a következő mondatot hallva: „Amikor Isten embert teremtett, Istenhez hasonlónak alkotta. Férfivá és nővé teremtette, megáldotta, és *asszonynak* nevezte őket teremtésük napján.”
 - (c) ennek az elvnek egy mai kifejeződése az, amikor a nő felveszi férje családi nevét (elismerve, hogy a férfi a család feje)
 - (2) feminista nyelvészeknek komoly gondot jelent a nyelvekben gyakran megtalálható hímnemű megjelölés általánosként való (generikus) használata (man, Mann, uomo, he, Er, egli stb.)
 - (a) „Ha van egy csoport, mely csoport tagjainak felét A-k, másik felét B-k alkotják, a csoportot pedig C-nek nevezik, akkor A-k és B-k egyenlő tagjai lehetnek a C csoportnak. De ha a csoportot A-nak nevezik, a B-k semmiképpen nem lehetnek egyenlők az A-kkal a csoporton belül. Az A lesz így a szabály, és a B-k lesznek mindig a kivételek – az alcsoport, az alfaj, a kívülálló.” (Graham, Alma. Letter to the Editor. *Columbia Forum* 3.4 (1974): n. pag. qtd. in Frank-Treichler, 1989.)
 - (b) ha nem teszünk különbséget érték és szerep között, a nyelvhasználat valóban problémát jelent
 - (3) ennek feloldására azonban van örökkévaló precedens: a Szentháromság
 - (a) a Biblia Istent gyakran az *Atyával* azonosítja

- (i) Isten megjelölésére gyakran használatos az „Atya” szó, a Fiú vagy Szentlélek viszont soha
 - (b) ha a férfi és nő házassági kapcsolata az Atya és Fiú kapcsolatát tükrözi, a megkülönböztetés mérhetetlen boldogság forrása lehet
 - (c) (l. még x. bizonyíték)
- v. *az elsődleges felelősség kérdése az első bűn elkövetésekor*
- (1) bár Éva szakított először a gyümölcsből, Isten Ádámot kérdezi először: „Hol vagy?”
 - (a) nyilvánvaló, hogy Isten Ádámot tekinti kettősük vezetőjének, ezért rajta kéri számon először az elkövetett bűnt
 - (2) érdemes megjegyezni, hogy ez még az előtt történt, hogy Isten azt az átkot helyezte volna az asszonyra, hogy férje uralkodni fog rajta
 - (a) a számonkérés tehát a teremtettség rendjéből, nem a bűneset miatti uralkodásból származott
- vi. *Éva teremtetett Ádámért, nem Ádám Éváért*
- (1) Isten segítőtársul teremtette Évát Ádám számára
 - (a) 1Mózes 2,18 „Azután ezt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.”
 - (b) református fogalom: vőlegény: „hűséges gondviselője leszek”; menyasszony: „hűséges segítőtársa leszek” (nem felcserélhető)
 - (2) Pál ezt olyan jelentősnek tartotta, hogy az istentiszteleti étellel kapcsolatban is hivatkozik erre:
 - (a) 1 Korinthus 11,8-9 „Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiből. Mert nem is a férfi teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiért.”
 - (3) a segítőtárs szerep nem jelent kisebb értéket vagy méltóságot
 - (a) a segítőtárs szerep a vezető szerep ellenpontja (az egyik vezet, a másik támogatja)
 - (b) a vezetés bibliai felfogása *szolgáló* vezetést, nem uralkodást jelent
- vii. *a bűnbeesés az eredeti szerepek torzulásához, nem új szerepek kialakulásához vezetett*
- (1) a bűn miatti átok az eredeti feladatokat és szerepeket teszi fájdalmassá és nyomorúságossá
 - (a) Ádám továbbra is dolgozik családja megélhetéséért, de munkáját verejtékkel végzi, és munkája nyomán bogáncs és kóró is terem
 - (b) a gyermekek kihordása és megszülése továbbra is Éva feladata lesz, de a szülés fájdalommal jár

- (2) a bűn miatti átok konfliktust hoz Ádám és Éva korábban harmonikus kapcsolatába
- (a) 1 Mózes 3,16 „*vágyakozol* férjed után, ő pedig *uralkodni* fog rajtad”
 - (b) a vágyakozás ebben a versben nem szexuális vágyakozást jelent, hanem az Ádám vezetésével való erőteljes szembeszállást
 - (i) a szexuális vágy a bűneset előtt is jó volt
 - (ii) az egész Biblia helyesli a szexuális vágyat (különösen a házasságon belül)
 - (c) a „*vágyakozol*” (tesúkah) jelentése: vágy a legyőzésre
 - (i) ebben a formában egyetlen helyen fordul még elő a Bibliában: „a bűn az ajtó előtt leleselkedik, és rád *vágyódik*, de te *uralkodjál* rajta” (1Mózes 4,7)
 - (ii) a szó egy oroszán képét idézi fel, aki az ajtó mögött les áldozatára, hogy legyőzze őt
 - (iii) Éva átka tehát az, hogy erőszakosan ellenáll Ádám vezetésének
 - (d) az „*uralkodni*” (másál) jelentése: (diktatórikus) királyi uralom
 - (i) olyan vezetés, mely nem szeretettel, hanem az erősebb jogán uralkodik a másikon
 - (ii) Éva tehát ellenáll ugyan Ádám vezetésének, de ő erőszakkal uralkodik rajta, és így kettejük kapcsolata kettejük akaratának állandó párviadala (vö. D.H. Lawrence: *Szívároány* c. regénye)

viii. a harmónia helyreállítása nem a szerepek eltörlése, hanem az eredeti szerepek helyreállítása

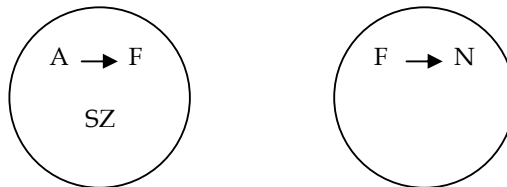
- (1) ha Ádám és Éva eltérő szerepe a bűneset következménye, az Újszövetségben ezeknek a szerepeknek az eltörlésére számíthatnánk
- (a) a megváltás soha nem a bűn miatt megromlott gyakorlatok továbbélését támogatja, inkább azok megszüntetésén munkálkodik
 - (i) pl.: soha nem bátorít arra, hogy: „Termesz bogáncsot és kórót a földeden!”; „Tedd a szülést olyan fájdalmassá, amilyen csak lehet!”; „Maradj Istentől távol, amennyire csak teheted!”
 - (b) ha Ádám és Éva eltérő szerepe a bűn miatt jött létre, az Újszövetség ezeknek a megszüntetésére bátorítana
- (2) ha viszont a bűneset csak eltorzította ezeket a szerepeket, arra számíthatunk, hogy az Újszövetség mindkét felet az eredeti szerephez vezeti vissza:
- (a) az asszonynak azt mondja, hogy ne álljon ellene férje vezetésének
 - (b) a férjnek azt mondja, hogy ne uralkodjon, hanem szeretettel vezessen
- (3) az Újszövetségben az utóbbit látjuk újból és újból:
- (a) Kolossé 3,18-19 „*Ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjeiteknek, ahogy illik az Úrban. Ti férfiak, szeressétek feleségeket, és ne legyetek kemények irántuk.*” (vö. Ef 5,22-31; Tit 2,5; 1Pt 3,1.7)

ix. a szerepek különbözősége kezdettől Krisztus és az Egyház kapcsolatát ábrázolta ki

- (1) Pál nagy titoknak (müszterion) nevezi a házasságot
 - (a) a titok Pálnál általában olyan dologra utal, ami korábban is megvolt, csak nem volt nyilvánvaló
 - (b) a házasság kezdettől azt a célt szolgálta, hogy Krisztus és az Egyház kapcsolatát ábrázolja ki
 - (c) a házasságban lévő eltérő szerepek tehát nem a patriarchális emberi kultúrák termékei, hanem Isten eredeti szándéka
- (2) Krisztus és az Egyház kapcsolata nem felcserélhető
 - (a) „Amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben.”; „Férfiak! Úgy szeressétek feleségeket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte.” (Efézus 5,24-25)
 - (b) nem Krisztus engedelmeskedik az Egyháznak, hanem az Egyház Krisztusnak

x. a Szentháromsággal való párhuzam

- (1) a téma jelentőségét a Szentháromsággal való párhuzam mutatja igazán: a férfi-női szerepek Isten belső természetével kapcsolatban vetnek fel kérdéseket
 - (a) egyedül a komplementarista nézet igazodik a Szentháromság hagyományos felfogásához
- (2) Pál az Atya és a Fiú egymáshoz való viszonyulásában látta a férj és feleség egymáshoz való viszonyulásának mintáját:
 - (a) 1 Korinthus 11,3 „Szeretném, ha tudnátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten.”
 - (b) ahogy az Atya feje a Fiúnak, úgy feje a férj a feleségének

(W.Grudem: Systematic Theology, p. 460.)

- (3) a Szentháromságon belüli szerepek
 - (a) az Atya és a Fiú egyenlők isteni természetükben és méltóságukban
 - (b) az Atya és Fiú különböznek szerepükben
 - (c) a szerepek nem felcserélhetőek (mindig a Fiú engedelmeskedik az Atyának)
 - (d) a szerepek különbözősége gazdagabbá és boldogabbá teszi Istent
- (4) a szerepekben megmutatózó hierarchia mindig létezett, és mindig létezni fog!
 - (a) a vezetés-engedelmisség nem a patriarchális társadalmak találmánya

- (b) a vezetés-engedelmisség nem a bűnbeesés következménye
 - (c) a vezetés-engedelmisség nem is a teremtéssel kezdődött
 - (d) a vezetés-engedelmisség soha nem kezdődött el! (hiszen öröktől fogva létezett)
 - (e) a vezetés-engedelmisség örökké létezni fog (1Kor 15,28)
- (5) Wayne Grudem: „Az Atyának olyan vezető szerepe és hatalma van a kezdeményezésre és irányításra, mellyel a Fiú nem rendelkezik. Mikor kezdődött ez? A főség és engedelmisség gondolata soha nem kezdődött. Mindig is létezett Isten örök természetében, az Atya, Fiú és Szentlélek kapcsolatában. Mindig megvolt. Ebben az engedelmisségi kapcsolatban, mely az összes többinek alapja, a tekintély nem az ajándékokon vagy képességeken nyugszik, hiszen az Atya, Fiú és Szentlélek tulajdonságaikban és tökéletességükben egyenlők. Nem is azon, hogy egyikük jobb vezető lenne, vagy esetleg jobb képességekkel vagy nagyobb bölcsességgel rendelkezne. A tekintély és engedelmisség egyszerűen csak jelen vannak ebben a kapcsolatban. Nem azért van az Atyának tekintélye, mert ő bölcsőbb vagy tehetségesebb vezető lenne, hanem pusztán azért, mert ő az Atya. Az Atya, Fiú és Szentlélek közötti tekintély és engedelmisség a legalapvetőbb különbség a Szentháromság személyei között. Nem különböznek tulajdonságaikban, abban viszont igen, ahogy egymáshoz viszonyulnak. Ez a viszonyulás pedig egyrészt vezetés és tekintély, másrészt önkéntes, tudatos, örömteli, eltökélt engedelmisség. Az igazságos tekintélynek való engedelmisség jó és kívánatos, az Isten örökkévaló Fia adott nekünk örök példát belőle. Ez a Fiú dicsősége Atyjához való viszonyulásában. Amikor elkezdjük megutálni a tekintély és engedelmisség gondolatát, nagyon mély dolgokkal kezdünk babrálni. Istent magát kezdjük utálni. Egalitáriusok azt mondanák: 'Ha egyenlőség van, akkor nem lehet a férfi fő. Mi azt mondjuk erre: 'Nézz a Szentháromságra, és láthatod benne mindkettőt!'” (“Gender Confusion – The Way Forward”)
- (6) az egalitárius nézet hívei inkább a Szentháromság hagyományos felfogását módosították, és azt állítják, hogy a Szentháromságon belül kölcsönös alárendeltségről van szó
- (a) ez azonban ellentétben áll a Szentháromság majd kétezer éves értelmezésével
 - (b) a Biblia sehol sem tanítja, hogy az Atya engedelmeskedne a Fiúnak!
- (7) a Szentháromság belső természete mutatja, hogy a szerepek alárendeltsége nem igazságtalan, inkább boldogító
- (a) W. Grudem: „Mondja a Fiú valaha az Atyának: 'Ez nem igazságos! Te már négy milliárd éve uralkodsz, most én következem a következő négy milliárd évre'? Nem. A Fiú azt mondja: 'Abban gyönyörködöm, hogy akaratomat cselekedjem Atyám.' A teremtés rendje a lehető legjobb a számunkra, mert bölcs Teremtőnkől kaptuk. Ez a nézet nem nőellenes. Valójában a nőt nőként tiszteli, a férfit pedig férfiként.” (“Gender Confusion – The Way Forward”)

5. A KOMPLEMENTARISTA „KÖZÉP”

A. A komplementarista nézet kikerüli a patriarchális és egalitárius szélsőségeket

i. a patriarchális „jobb”

- (1) tagadja az egyenlő értéket és méltóságot (a férfi felsőbbrendű)

ii. az egalitárius „bal”

(1) tagadja a férfiak és nők szerepbeli különbözőségét (a férfi nem feje feleségének)

iii. a komplementarista „közép”

- (1) a férfi és nő egyenlő értékkel bírnak
- (2) a teremtésből fakadó szerepek között különbség van

B. A Sátán igyekszik azáltal tönkretenni Isten tervét, hogy a kultúrákat és társadalmakat egyik vagy másik szélsőség irányába tolja

i. az erőszakos „jobb”:

- (1) a gyengébb félnek kisebb értéke van (a nőket lealacsonyítja)
- (2) ez a szemlélet megalázza és elemberteleníti a nőket (poligámia, háremek, férfiuralom, pornográfia, erőszak)
- (3) vallás: Isten nem Három-Egy Isten (értékükben és méltóságukban egyenlő személyek egysége), hanem egyetlen kemény, harcos Isten (pl. Allah)
- (4) sport: harcias verseny, gladiátorok

ii. a férfiatlan (elpuhult, elnőiesedett) „bal”:

- (1) nincsenek különbségek (férfiak és nők mindenben ugyanazt tehetik)
- (2) ez a szemlélet a férfiasság tagadásához (és a homoszexualitás és leszbikusság terjedéséhez) vezet
- (3) vallás: a különbségek feloldódása (panteizmus, minden egy), az istenség elnőiesedése (keleti vallások, Földanya- és Szófia-kultusz, vö.: D. Brown: *A Da Vinci-kód*)
- (4) sport: mindenki nyer, nincs verseny

iii. az egységet és különbözőséget elismerő (komplementarista) „közép”:

- (1) úgy hangsúlyozza az egységet, hogy nem törli el a különbözőséget (a férfi férfi lehet, a nő nő lehet)
- (2) úgy hangsúlyozza a különbözőséget, hogy elismeri a nők egyenlő értékét és méltóságát

6. EGYENLŐSÉG ÉS KÜLÖNBÖZŐ SZEREPEK A HÁZASSÁGBAN

A. Egyenlőség a házasságban

i. Éva segítőtársa Ádámnak

- (1) nem alacsonyabbrendű, mint az állatok
- (2) csontjából való csont, testéből való test: ugyanaz a minőség

ii. „lesznek ketten egy testté”

- (1) két egységből lesz egy egység

(2) $1+1=2$ (nem: $1,4+0,6$ vagy $1,8+2,2$)

iii. 1Pt 3,7 „És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljeteztek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllal, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba.”

(1) Istennek nem tetsző az a házasság, ahol a férj nem egyenlő társként fogadja el a feleségét

B. Különböző szerepek a házasságban

i. a férj és feleség kettőse a férj szerető vezetése és a feleség engedelmes támogatása mellett válhat boldog sakramentummá

(1) Efézus 5,22-32 „Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak; mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője is. De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben. Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte, hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje, így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen. Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét az önmagát szereti. Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat, minthogy tagjai vagyunk testének. 'A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.' Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom. De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse a feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét.”

ii. egalitárius ellenvetések

(1) az 5,21 kölcsönös engedelmességről beszél: „Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében.”

(a) Pál eszerint arról beszél, hogy a feleség engedelmeskedjen a férjnek, a férj pedig engedelmeskedjen a feleségnek

(b) gyakran úgy magyarázzák Pál szavait, hogy „kölcsönösen legyetek tapintatosak és figyelmesek egymással”

(2) amikor az 5,22 arról beszél, hogy a férj feje a feleségnek, ahogyan Krisztus feje az egyháznak, nem tekintélyről, hanem *forrásról*, *eredetről* van szó (a görög *kefalé* egyik jelentése: forrás)

(a) Pál tehát arra gondol, hogy eredetileg a nő a férfitől származott (Ádamból oldalbordájából lett Éva), nem arra, hogy a férj tekintély lenne a nő számára

iii. az egalitárius ellenvetések cáfolata:

(1) kölcsönös engedelmesség?

(a) a görög *hüpotasszó* szó jelentése soha nem az, hogy „tapintatos vagy figyelmes”, hanem mindig az, hogy „alárendeli magát valamilyen tekintélynek”

(b) Pál világossá teszi, hogy mit jelent az egymásnak való engedelmesség:

- (i) a különböző emberi kapcsolatokban a megfelelő személynek való engedelmisség (feleség a férjnek, gyermekek a szülőknek, szolgák az uruknak)
- (ii) ha a kölcsönösség arra vonatkozna, hogy *mindenki mindenkinek*, akkor Pál azt tanítaná, hogy a szülők engedelmeskedjenek a gyermekeknek, az urak pedig a szolgáknak
- (c) ahogy Krisztus és az egyház engedelmisségi kapcsolata nem megfordítható, úgy sehol nem olvasunk a Bibliában arról sem, hogy a férjet szólítanák fel a feleségnek való engedelmisségre (amire pedig számítanánk, ha az egymásnak való engedelmisség a kölcsönösséget jelentené)
- (d) az „egymásnak” nem mindig jelenti azt, hogy mindenki mindenkinek
 - (i) Gal 6,2 „egymás terhét hordozzátok” (nem teher-cseréről van szó, hanem arról, hogy az éppen erősek vegyék át a gyengék terhét)
 - (ii) 1Kor 11,33 „amikor evésre egybegyűltök, várjátok meg egymást” (nem azt jelenti, hogy mindenki várjon meg mindenkit, hanem azt, hogy akik korábban jönnek, várják meg a később jövőket)
- (2) kefalé = forrás?
 - (a) a „forrás” mint a *kefalé* jelentése inkább legenda mint valóság (szaktekintélyek meggyőzően kimutatták, hogy ez a jelentés egy széles körben elterjedt és sokak által terjesztett tévedés)
 - (b) a *kefalé* egyértelműen bizonyítható és két ember kapcsolatában mindenütt előforduló jelentése: valaki tekintély a másik fölött (pl. a tábornok a hadsereg feje, a császár a birodalom feje)

C. Hogyan működik ez a gyakorlatban?

- i. a szerepek összekuszálódásának kétféle bűn lehet a következménye
 - (1) a hatalmaskodás bűnei
 - (2) a passzivitás bűnei
- ii. a hatalmaskodás bűnei
 - (1) a hatalmaskodás bűne a férfi esetében az uralkodást jelenti
 - (a) a férfi nem veszi tudomásul, hogy a nő egyenlő vele értékben és méltóságban
 - (b) a gyakorlatban ez kemény, erőszakos, diktatórikus vezetést jelent
 - (2) a hatalmaskodás bűne a nő esetében a férje vezetésének való ellenállást jelenti
 - (a) a nő nem fogadja el a férje vezető szerepét
 - (b) a gyakorlatban ez engedetlenséget és lázadást jelent (a nő hordja a nadrágot)
- iii. a passzivitás bűnei
 - (1) a passzivitás bűne a férfi esetében a vezetés felelősségének feladását (hanyagolását) jelenti

- (a) a férfi nem veszi tudomásul, hogy szerepéből következően Isten előtt felelős családja vezetéséért
- (b) a gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a férj kivonja magát a döntések meghozatala alól, illetve átengedi a vezetést feleségének (papucsférj lesz)
- (2) a passzivitás bűne a nő esetében saját értékének és méltóságának feladását jelenti
 - (a) a nő engedi, hogy férje megalázza és kihasználja őt
 - (b) a gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a feleség nem okosan támogatja férjét, ehelyett szolgálalkívúvá, szervilissé válik (lábtörő lesz)

iv. a biblikus szerepek szerinti házasság

- (1) a férj szeretettel vezeti a családot
 - (a) a férj tudomásul veszi, hogy felesége egyenrangú vele, ezért komolyan veszi a véleményét, gondolatait, igényeit
 - (i) nem saját igényei és vágyai szerint dönt, hanem szeretettel figyelembe veszi felesége igényeit és vágyait is
 - (ii) igyekszik egyetértésre jutni feleségével közös életüket érintő döntésekben
 - (b) a férj elfogadja Istentől kapott felelősségét, hogy a család feje legyen, ezért felvállalja a közös döntésekért a felelősséget
 - (i) lehet, hogy a felesége véleménye ellen dönt, lehet, hogy mellette, mégis mindkét esetben vállalja azért a felelősséget
 - (ii) a férj felelőssége nem azt jelenti, hogy minden apró kérdésben neki kellene döntenie, de mindenért vállalja a felelősséget
- (2) a feleség okosan támogatja férje vezetését
 - (a) a feleség komolyan veszi, hogy férjével egyenlő értéke és méltósága van, ezért okosan és ajándékai szerint igyekszik hozzájárulni családja döntéseéhez
 - (b) a feleség komolyan veszi férje felelősségét a vezetésben, ezért megkönnyíti a vezetést számára azzal, hogy támogatja őt bizalmával, engedi hibázni, nem áll ellene férje döntéseinek

7. EGYENLŐSÉG ÉS KÜLÖNBÖZŐ SZEREPEK A GYŰLEKEZETBEN

A. Egyenlőség a gyülekezetben

- i. nők ugyanúgy részesülnek az üdvösség összes áldásában, mint férfiak
 - (1) az új szövetség jeleként a keresztség lép a körülmetélés helyébe
 - (a) az ószövetségben a körülmetélést mint a szövetség jelét csak férfiak vették magukra, a keresztséget viszont nők is megkapják

- (2) a nők és férfiak között nincs különbség abban, ahogy öröklik Isten ígéreteit
- (a) Galata 3,28 „Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, *nincs férfi, sem nő*, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.”
- (i) fontos megjegyezni ugyanakkor, hogy Pál nem azt mondja, hogy *egyáltalán* nincs különbség zsidó és görög, szolga és szabad, férfi és nő között (az „egyek” máshol sem törli el a különbözőséget, pl. „Mert ahogy a test egy, bár sok tagja van...” /1Kor 12,12/; „aki ültet és aki öntöz egyek” /1Kor 3,8/)
- (ii) a tanítás ebben a versben az, hogy Isten előtt *Krisztusban* ugyanaz a helyzete mindenkinek (megigazulás, örökség)
- (b) 1 Péter 3,7 „És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljeteztek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba.”
- (i) a nők öröksége semmiben sem kisebb a férfiakénál

ii. Jézus és a nők szolgálata

- (1) nők egy csoportja rendszeresen szolgált Jézusnak (Máté 27,55-56; Márk 15,40-41; Lukács 8,2-3)
- (2) Jézus feltámadásának első tanúi nők voltak (Máté 28,1-8; Márk 16,1-8; Lukács 24,1-11; János 20,1-2)

iii. a nők megbecsült szolgálatot végeztek az újszövetségi gyülekezetekben

- (1) Jóel próféciája erről szól:
- (a) ApCsel 2,17-18 „Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra, és prófétálnak fiaitok és leányaitok, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak, még; még szolgálóimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak.”
- (2) az újszövetségi gyülekezetekben a nők aktív szolgálatot végeztek:
- (a) a gyülekezeti prófétálás és imádkozás szolgálatában nők is részt vettek (1 Korinthus 11,5; 14,31; Fülöp leányai prófétáltak (ApCsel 21,9)
- (b) *Fébé*, mint a kenkreai gyülekezet szolgálója (Róma 16,1)
- (c) a Róma 16-ban szereplő szolgáló asszonyok: „Köszöntések *Máriát*, aki sokat fáradozott értetek.” (6) „Köszöntések *Trüfainát* és *Trüfószát*, akik fáradoznak az Úrért.” (12) „Köszöntések az Úrban kiválasztott Rufuszt, és *anyját*, aki nekem is anyám.” (13) „Köszöntések Filologoszt és *Júliát*, Néreuszt és *nőtestvérét*...” (15)
- (d) Akvila *Priscillával* együtt szolgálta az Urat (ApCsel 18,2.18.26; Róma 16,3)

iv. a nők szolgálata felbecsülhetetlen jelentőséggel bírt az egyház egész története során

- (1) diakonissza rendek (Didaszkália)
- (2) példák ismertebb nők szolgálatára: Perpetua, Makrina, Egeria, Hildegard von Bingen, Avilai Teréz, Marie Durand, Madam Guyon, Selina Hastings (Huntingdon grófnő), Isobel Khun, Fanny J. Crosby, Evelyn Underhill, Amy Carmichael, Corrie ten Boom, Warmer Rózsa, Patricia St. John, Molnár Mária, Elisabeth Elliot, Basilea Schlink, Jackie Pullinger, Ada Lum, Rejtő Mária
- (3) és ne felejtjük el: „minden sikeres férfi mögött keresd a nőt!” (feleségek, édesanyák)

B. Különbözőség a gyülekezetben

i. általános viselkedés a gyülekezetben: tisztelettel viseltetni a másik nem iránt

- (1) férfiak adják meg a nőknek a nőknek járó tiszteletet
 - (a) megbecsülés, udvariasság, nem lekezelés
- (2) nők adják meg a férfiaknak a férfiaknak járó tiszteletet
 - (a) vezetés támogatása, udvariasság elfogadása, bátorítás
- (3) ez független attól, hogy házas-e valaki vagy sem
 - (a) a nőiesség és férfiasság mélyebben lévő dolgok, nem csak a házasságban léteznek
 - (b) egyedülállók viselkedése is nemi identitásuknak megfelelően legyen nőies vagy férfias

ii. Pál iránymutatása (1 Korinthus 11,1-16):

- (1) „Legyetek követőim, mint én is követője vagyok a Krisztusnak. Dicsérlek titeket, hogy emlékeztek minden tanításomra, és úgy tartjátok meg a hagyományokat, ahogy átadtam nektek. Szeretném, ha tudnátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten. Minden férfi, aki fedett fővel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz a fejére. De minden asszony, aki fedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, szintén szégyent hoz a fejére, mert ugyanolyan, mintha megnyírták volna. Mert ha az asszony nem fedi be a fejét, akkor vágassa le a haját, ha pedig szégyen az asszonyra hajának levágása vagy leborotválása, akkor fedje be a fejét. Mert a férfinak nem kell befednie a fejét, mert ő az Isten képe és dicsősége, az asszony ellenben a férfi dicsősége. Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiből. Mert nem is a férfi teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiért. Ezért tehát kötelessége az asszonynak, hogy méltóságának jelét viselje a fején, az angyalok miatt is. De az Úrban nincs asszony férfi nélkül, sem férfi asszony nélkül. Mert ahogyan az asszony a férfiből van, úgy a férfi is az asszony által van, mindkettő pedig Istentől van. Ítéljétek meg magatok: illik-e az asszonynak fedetlen fővel imádkozni az Istenhez? Vajon maga a természet is nem arra tanít-e titeket, hogy szégyen, ha a férfi megnöveszti a haját, az asszonynak ellenben ékesség, ha megnöveszti a haját, mert neki fátyolként adatott a haj. Ha pedig valaki ebben a dologban vitatkozik akar: nekünk nincsen ilyen szokásunk, sem Isten gyülekezeteinek.”
- (2) a férfiasság és nőiesség külsőleg is legyen nyilvánvaló az adott kultúrában elfogadott módon

- (a) Pál idejében a nőiesség legnyilvánvalóbb jele a hosszú haj és a fátyol volt, a férfiasságé pedig a haj lenyírása
 - (i) az a nő, aki lenyírta vagy kiengedte a haját, azt fejezte ezzel ki, hogy nem fogadja el női szerepét (annak méltóságát és korlátait)
 - (ii) az a férfi, aki megnövesztette haját, vagy a nőkhöz hasonlóan fátyolt vett fel, azt fejezte ki, hogy nem fogadja el férfi szerepét (és az azzal járó felelősséget)
- (b) más kultúrákban hasonló jelentősége lehet a szoknyának, a fülbevalóknak, a befont hajnak
 - (i) a „természet” minden kultúrában létrehozza a nőiesség és férfiasság külső megnyilvánulási formáit
- (3) Pál szerint az istentisztelet alatt megnő a nemi azonosság vállalásának jelentősége
 - (a) az angyalvilág előtt is megjelenik a férfi és nő különbözőségének titka
 - (i) vajon meglátják-e az angyalok Krisztus és az Egyház titkát?
 - (b) Isten jelenlétében nem elfogadható az Édenben feborult rend fenntartása
 - (i) Éva nem előzheti meg Ádámot, ahogy tette az Éden kertben
- (4) de Pál még ebben a kontextusban is hangsúlyozza férfi és nő egymásra utaltságát (11-12)
 - (a) a különbözőség hangsúlyozása nem jelentheti az egyenlő méltóság és érték háttérbe szorítását
 - (b) mindkét nemnek szüksége van a másikra
- (5) a viselkedésnek ez a szabálya nem kultúrától vagy gyülekezetektől függő, mert:
 - (a) ez az apostoli hagyomány (2)
 - (b) a Szentháromság belső természetét tükrözi (3)
 - (c) a teremtés rendjéből következik (8)
 - (d) az angyali világ is figyelemmel kíséri (9)
 - (e) a természet is ezt tanítja nekünk (13-14)
 - (f) ez nem lehet vita tárgya egyetlen gyülekezetben sem (16)

C. Legyenek-e nők pásztorok/presbiterek a gyülekezetben?

- i. érvek mellett, hogy Isten a gyülekezetek vezetését férfiakra bízta
 - (1) *1 Timóteus 2,11-14* „Az asszony csendben tanuljon, teljes alázatossággal. A tanítást azonban az asszonynak nem engedem meg, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendben. Mert Ádám teremtett először, Éva csak azután, és nem Ádámot vezette tévútra a kísértő, hanem az asszonyt, és ő esett bűnbe.”
 - (a) a tiltás a tanítást és a férfiakon való uralkodást tartalmazza
 - (i) a tanítás a rendszeres gyülekezeti igehirdetést/tanítást jelenti (vö. 2Tim 2,2; 4,2-5)

1. igei igazságok, doktrínák átadása
 2. tekintéllyel való intés és bátorítás a keresztény élet dolgaiban
 3. tanító-tanítvány viszony
- (ii) a „férfin uralkodni” kifejezés pusztán annyi jelent, hogy tekintélyt gyakorolni
1. ellentét: „csendes tanulás, teljes alázatossággal (engedelmességgel)”
 2. a hangsúly azon van, hogy *nő férfi felett*
- (iii) a pásztorok/presbiterek/püspökök elsődleges feladata a tanítás és a vezetés
1. ebből következik, hogy nem helyes, ha nők ezt a feladatot végzik
- (iv) a tanítás tilalma csak azokra a helyzetekre vonatkozik, ahol férfiak is jelen vannak, és a tanítás tekintélyt fejez ki
1. a hangsúly tehát azon van, hogy nők ne tanítsanak férfiakat
- (b) mi áll a tiltás háttérében?
- (i) helyi probléma (Efézusban a nők hamis tanításokat hirdettek)?
1. semmilyen utalás nincs arra, hogy ilyen probléma létezett volna
 2. ha lett volna is, miért tiltana el Pál minden nőt a tanítástól?
 3. Pál más, általánosabb és alapvetőbb okot nevez meg a tiltás okaként
- (ii) kulturális különbség (a nők abban a korban még műveletlenek voltak)?
1. Pál eltiltja a fenti értelemben vett tanítástól az itt élő Priszcillát is, aki férjével együtt még a művelt Apollózt is megtanították az Úr útjára személyes beszélgetésben!
 2. abban a korban is volt sok művelt asszony, különösen olyan kulturális központban, mint Efézus (ezt dokumentumok bizonyítják)
 3. ezzel együtt, nem volt a tanítás feltétele a műveltség (az első tanítványok műveletlen halászberekek voltak!)
 4. Pál más, általánosabb és alapvetőbb okot nevez meg a tiltás okaként
- (iii) Pál két okot nevez meg a tiltás háttéréként:
1. a teremtés rendje („Mert Ádám teremtett először, Éva csak azután”)
 - a. nő ne legyen tekintély férfi fölött, mert ez megfordítaná a teremtés rendjét
 2. a teremtés rendjének felrúgása kaput nyit az ördög előtt („és nem Ádámot vezette tévútra a kísértő, hanem az asszonyt, és ő esett bűnbe.”)

- a. nő ne legyen tekintély férfi fölött, mert a kezdetben is az hozta a bajt, amikor a Sátán Ádámot megkerülve és a teremtés rendjét felrúgva Évához közelített
 - b. az asszony ne azért ne tanítson és gyakoroljon tekintélyt férfiak felett, mert butább vagy hiszékenyebb lenne, hanem azért, hogy a teremtés rendje ne boruljon újra fel, utat nyitva a Sátán előtt
- (2) *1 Korinthus 14,33b-36* „Mint ahogy ez a szentek valamennyi gyülekezetében történik, az asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nekik, hogy beszéljenek, hanem engedelmeskedjenek, ahogyan a törvény is mondja. Ha pedig meg akarnak kérdezni valamit, otthon kérdezzék meg a férjüket, mert illetlen az asszonynak a gyülekezetben beszélnie. Vajon tőletek indult ki az Isten igéje, vagy egyedül hozzátok jutott el?”
- (a) komoly érvek szólnak amellett, hogy a „hallgatás” a prófécia hangos megítélésével van kapcsolatban (emellett érvelnek Don Carson, Wayne Grudem, Bruce Winter és mások)
 - (b) a mondatot nem lehet teljes hallgatásként értelmezni
 - (i) Pál megengedi nőknek a prófétálást és imádkozást a gyülekezetben (1Kor 11,5 „De minden asszony, aki fedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, szintén szégyent hoz a fejére, mert ugyanolyan, mintha megnyírták volna.”)
 - (ii) a nyelvekenszólással kapcsolatban is beszél hallgatásról, de ott is nyilvánvaló, hogy ez nem teljes hallgatás (1Kor 14,28 „Ha pedig nincs magyarázó, hallgasson a gyülekezetben, csak önmagához szóljon és az Istenhez.”)
 - (iii) Fülöp leányai prófétáltak (ApCsel 21,9 „Neki volt négy hajadon leánya, akik prófétáltak.”)
 - (c) a parancs nem lehet helyi jellegű
 - (i) semmi nem utal arra, hogy egy korinthusi rendetlenségről lett volna szó (pl. a nők közbekiabáltak, hangoskodtak)
 - (ii) Pál módszere más volt ilyen jellegű problémák kezelésekor:
 1. nem minden beszédet, hanem csak a rendetlen beszédet tiltotta volna
 2. nem minden asszonyt, hanem csak a rendetlenséget okozókat fedtte volna meg
 - (iii) Pál nem korlátozza a rendelkezést a korinthusi gyülekezetre („Mint ahogyan ez a szentek valamennyi gyülekezetében történik, az asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben”)
 - (iv) Pál az ószövetségre hivatkozik („ahogyan a törvény is mondja”)
 - (d) a parancs az engedelmességgel van kapcsolatban
 - (i) a hallgatás ellentéte tehát valamiféle tekintély gyakorlása (a prófécia hangos megítélése)

- (ii) a kérdezősködés ugyanennek a tekintélynek a kevésbé nyilvánvaló gyakorlása lenne (a prófétáló nyílt faggatása a prófécia igazságtartalmával kapcsolatban)
 - (iii) a nők is meg kell hogy ítéljék a prófeciákat, de magukban, és ha kérdéseik vannak, azokat férjükkel otthon beszéljék meg (akinek nincs, az nyilván egy másik férfivel)
- (e) a szakasz struktúrája érthetővé válik ezzel az értelmezéssel
- (i) a kulcsvers a 14,29 „A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak, a többiek pedig ítélik meg.”
 - (ii) a 30-33a. versek a mondat első felének kiegészítése („A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak”)
 - (iii) a 33b-35. versek a mondat második felének kiegészítése („a többiek pedig ítélik meg”)
- (f) ez az értelmezés összhangban van Pál általános tanításával, hogy a gyülekezet kormányzását Isten a nemi szerepekből fakadóan férfiakra bízta (1Kor 11,2-16; 1Tim 2,11-15)
- (g) a legismertebb egalitárius ellenvetés az 1 Korinthus 14,33b-36 használatával szemben az, hogy a szakaszt nem Pál írta, hanem később toldották a szöveghez (G. Fee: The First Epistle to the Corinthians, p. 699-708)
- (i) a fő probléma ezzel a nézettel az, hogy egyetlen korai kéziratból sem hiányzik a szakasz!
- (3) az 1 Timóteus 3,1-7 és Titusz 1,5-9 magától értetődőnek tekinti, hogy a vezetők férfiak lesznek
- (a) „egyfeleségű férfi” (1Tim 3,2; Tit 1,6)
 - (b) „olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit teljes engedelmisségben és tisztességben neveli” (1Tim 3,4)
- (4) a családi élet és gyülekezeti élet közötti kapcsolat
- (a) a családban betöltött szerepek nem tűnnek el a gyülekezetben
 - (i) „Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni az Isten egyházára?” (1 Timóteus 3,5)
 - (ii) „Idősebb férfit ne dorgálj meg, hanem intsd mint apádat, a fiatalabbakat mint öcsédet, az idősebb asszonyokat mint anyádat, a fiatalabbakat mint húgodat: teljes tisztasággal.” (1 Timóteus 5,1-2)
 - (b) helyes, ha a férfi családban betöltött vezető szerepe tükröződik a gyülekezeti életben is
 - (i) nők nem töltenek be pásztori/presbiteri feladatot a gyülekezetben
- (5) az apostolok mind férfiak voltak

- (a) a férfiak vezető szerepe látható abban a tényben is, hogy Jézus kizárólag férfiakat választott apostoloknak
 - (i) az új Jeruzsálem tizenkét alapkövén tizenkét férfi neve található (Jelenések 21,14)
 - (ii) ezt azt jelenti, hogy az egyházban a vezető tisztségek soha nem lesznek kiegyenlítve férfiak és nők között!
 - (b) első egalitárius ellenvetés: az akkori kultúra miatt Jézus nem választhatott hat férfit és hat nőt (vagy hat házaspárt)
 - (i) de: Jézus soha nem félt attól, hogy megbotránkoztasson másokat, ha fontos elvről volt szó! (nyíltan megfeddte a farizeusokat, gyógyított szombatnapon, kiűzte a kereskedőket a templomból, kettesben beszélt egy samáriai asszonnyal, együtt evett vámszedőkkel és prostituáltakkal, kézmosás nélkül ült asztalhoz stb.)
 - (c) második egalitárius ellenvetés: Jézus csak zsidókat választott, tehát csak zsidók lehetnek presbiterek?
 - (i) nem, mert míg az Egyház a kezdet kezdetén csak zsidókból állt, nők és férfiak azonban egyaránt jelen voltak Jézus követői között
 - (ii) nem, mert míg az Egyház vezetői között egyre több lett a pogány származású, a gyülekezetek vezetői később is kizárólag férfiak voltak
- (6) *a férfiak vezető és tanító szerepe a bibliai történeten végighúzó minta*
- (a) bár találkozunk női vezetőkkel is (Debóra, Atália), mind az Ó- mind az Újszövetségben nyilvánvaló, hogy ezek ritka kivételek a férfi-vezetés egyértelmű mintája mellett
 - (i) Atália uralkodása egyáltalán nem pozitív példa, Debóra pedig olyan időben volt bíró Izráelben, amikor „mindenki azt tette, amit jónak látott”
 - (b) nem találunk sehol példát arra, hogy nők ahhoz hasonló rendszeres tanítói szolgálatot töltsöttek volna be, amilyen a lekipásztorok/presbiterek szolgálata a gyülekezetekben
 - (i) az Ószövetség idején a nép tanítását a papok végezték, papok pedig csak férfiak lehettek
 1. Debóra és Hulda prófétáltak ugyan, de nem nyilvánosan
 2. Debóra zavaros időkben volt bíró, de átengedte a vezetést Báráknak
 - (ii) az Újszövetségben a tekintéllyel bíró rendszeres gyülekezeti tanítást Pál apostol minden gyülekezetben tiltotta a nőknek (l. fenti igék)
- (7) *az Egyház története*
- (a) az Egyház története során az volt az egyértelmű álláspont, hogy nők sokféle szolgálatot végezhetnek, de a pásztori szolgálatot csak férfiak végezhetik
 - (i) római katolikus és keleti ortodox egyházak ezt vallották
 - (ii) a reformáció mindegyik ága ezt vallotta

- (iii) az első kivételt a kvékerek jelentették
 - (iv) a protestáns egyházakban az 1960-as évektől indult el a változás
- (b) az egyháztörténet önmagában nem bizonyít semmit, de érdemes figyelembe venni a következőket:
- (i) a kereszténység az apostoli tanításra hivatkozva korlátozta a pásztori szolgálatot férfiakra
 - (ii) vajon nem a korszellem és kultúra nyomásának enged-e az Egyház, amikor feladja az apostoli rendelkezések követését?

ii. kérdések és ellenvetések

- (1) a nők szolgálatának korlátozása nem olyan kérdés, mint a rabszolgaság eltörlése?
- (a) érv:
- (i) az egyház arra szólította fel a rabszolgákat, hogy engedelmeskedjenek uraiknak, de mikor a társadalomban eltörölték a rabszolgaságot, az egyház sem beszélt többet a rabszolgákról
 - (ii) nem ugyanez a helyzet most, amikor a nyugati társadalmakban a nők egyenjogúakká váltak?
- (b) válasz:
- (i) a rabszolgaság intézményét nem Isten hozta létre, hanem a bűn következménye, a férfi és női szerepek azonban a Teremtő eredeti akarata
 - (ii) a rabszolgaság intézményének finom kritikáját könnyedén megláthatjuk az Újszövetségben (Filemon 16; Efézus 6,9; Kolossé 4,1; 1 Timóteus 6,1-2), a férfi és női szerepek jóságát az Újszövetség azonban éppen hogy megerősíti (l. fent)
 - (iii) és vajon nem éppen a rabszolgaság 19. századi védelmezői állíthatók-e párhuzamba a mai feministákkal (a kor erőteljes társadalmi nyomásának a Bibliával való alátámasztása – rabszolgaság fenntartása akkor, női lelkészek ma)?
- (2) nem az ajándékoknak kellene a szolgálatokat meghatározni a nemi szerepek helyett?
- (a) az ajándékokat mindig a Szentírás útmutatása alapján kell használnunk, hogy másokat valóban építhessünk
- (b) a Szentlélek, aki a karizmákat adja, ugyanaz, aki a Bibliát ihlette (azt akarja, hogy az ajándékok használatakor engedelmeskedjünk Isten Szavának)
- (3) mi van akkor, ha Isten lelkipásztori elhívást adott egy nőnek?
- (a) a szubjektív, egyéni „elhívást” mindig a Szentírás tanításának kell alávetni:
- (i) „A szolgálatra való szívbéli elhívás sem férfiaknak sem nőknek nem adhat indokot arra, hogy bizonyos szolgálatokkal kapcsolatos bibliai kritériumokat figyelmen kívül hagyjanak. Sőt, inkább a Biblia tanítása kell

legyen a tesztje az Isten akaratával kapcsolatos szubjektív megítélésnek.”
(Danvers Statement)

- (ii) ha a Biblia azt tanítja, hogy Isten csak férfiakat akar a gyülekezeti tanítás és kormányzás szolgálatába állítani, akkor ebből következik, hogy Isten nem hív el nőket lelkipásztori szolgálatra
- (b) az, amit sokan a lelkipásztori szolgálatba való elhívásnak értenek, könnyen lehet, hogy egyszerűen teljes idejű keresztény szolgálatba való elhívást jelent
 - (i) erre rengeteg lehetőség nyílhat nők számára: pl. nők lelkigondozása, gyermekek tanítása, szervezés, zenei szolgálat, evangélizáció, irgalom-szolgalat, szervezés, adminisztráció stb.)
 - (ii) „Amikor a világ lakosságának fele kívül esik az evangélium által elért területeken; amikor számtalan elveszett ember van az evangéliummal elért társadalmakban is; amikor a betegségek nyomorúsága és stressze, alultápláltság, hajléktalanság, analfabetizmus, tudatlanság, öregedés, szenvedélybetegségek, bűnözés, bebörtönzések, neurózis és magány vesz körül bennünket, egyetlen olyan férfinak vagy nőnek sem kell Krisztus dicsőségét és a bűnös világ javát szem előtt tartó beteljesedett szolgálat nélkül élnie, aki Istentől kapott szenvedélyt érez arra, hogy az ő kegyelmét szavakban és tettekben ismertté tegye.” (Danvers Statement)
- (4) Jézus a *szolgáló* vezetést hangsúlyozta, akkor mi miért beszélünk ennyit a tekintély kérdéséről?
 - (a) ez az érv szükségtelen szembeállítást tartalmaz
 - (i) Jézus a szolgáló vezető példája volt, mégis óriási hatalommal és tekintéllyel rendelkezett!
 - (b) hasonlóképpen, a presbiterek Jézus példáját kövesék ebben (1 Péter 5,1-5)
 - (i) kövesék Jézus példáját abban, hogy a vezetés szolgálat a számukra
 - (ii) de ne hanyagolják el az Istentől kapott tekintélyük gyakorlását a vezetésben (1 Timóteus 5,17; Zsidók 13,17; 1 Péter 5,5)

D. A gyülekezeti életben akkor valósul meg az Isten szerinti harmónia, ha figyelembe vesszük az ő rendelkezéseit

- i. „Talán ugyanúgy tetszik az Úrnak az égő- és véresáldozat, mint az engedelmesség az Úr szava iránt? Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál.” (1 Sámuel 15,22)
- ii. „Féld Istenedet, az Urat, és tartsd meg minden rendelkezését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked, te magad, a fiad és unokád, életed minden napján, hogy hosszú ideig élhess. Hallgasd meg, Izráel, tartsd meg és teljesítsd ezeket, hogy jó dolgod legyen, és igen megsokasodj a tejjel és mézzel folyó földön, ahogy megígérte neked atyáid Istene, az Úr.” (5 Mózes 6,2-3)